

BOCZNY TOR nr 428

aminizm

Wierszomajowo

/ dla MS

Ach tak, napisać wiersz albo choć wers udany
który starszego o tysiąc i jedną noc zatrzyma
w jeszcze jedną baśń nie zgubi w zakamarkach
świata dom zbuduje pośród traw porzuconych
rzeczy pamiątek po samospełniających się snach

wiersz napisać piękny wzruszający z fusów
parzonej kawy z włosa znalezionego wywróżyć
i żeby był o podróży naiwnej i że nie wgryzłem się
w ciebie nie dopiłem jest czas

taki dla niełubiącej wierszy
słów pływających

ach, taki wiersz napisać przypadkiem
jak najlepsze pomysły twój śmiech nieskrywany
czyste zło — lubię to

wiersz w podziękowaniu za łagodny dzień udany
bez udawania mógłby i bez słów
w ramce pod szkłem świat nieopisany
po zdjęciu odbarwiony ślad

[jeszcze techniczne pytanie
jak zawiesić obraz nie niszcząc ściany?]

nie chodzi o ładność ani łatwość ani utrudnianie
sobie życia — ładność można ustalić trudności
pominąć nad łatwością jeszcze się pomyśli

uchodzi ze mnie ja przychodzisz ty i ani ładność
ani łatwość ani utrudnienia ani że właściwie
wszystko jest do bani nijak się ma
do tego co ty co ja

Pomyślniki

planer plener

słońce panel

maj ów

maj znów

Miron ratuj

mój pomysł się

no idzie chodzi

wraca jak wyszedł

sam wiesz

jest jak

puenty brak

Okazałość

Okazał ość.

Słowo na dobranoc

Pamiętajcie: NIE z rzeczownikami piszemy łącznie.
Na przykład: niedźwiedź, nietoperz, niemoc.

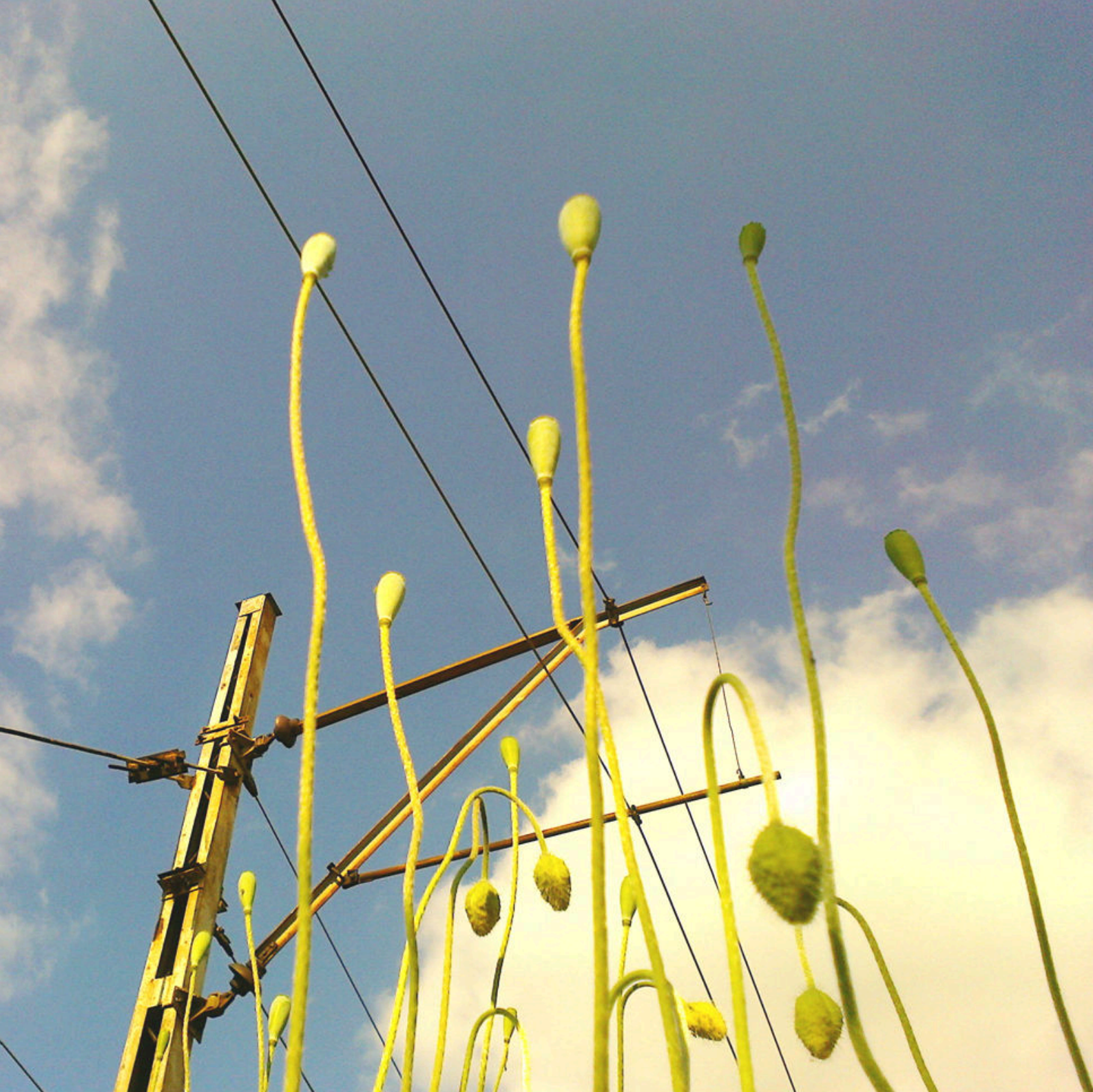
Białoszewski

szewska mnie pasja

tobie brzmi

a mi ni

aminizm czy animizm jeden pies

Literówki, boże krówki / mgr Jakub Kluha

Dziś literówka znaleziona w pytaniu z quizu językowego na popularnym portalu, czyli
PRZYSZŁÓWEK.

I oto rodzi się sama i sama spada propozycja — skomplikujmy szkolną polszczyznę, nich od teraz będzie tak:

Przystówek — odpowiada tradycyjnie na pytania: jak (jest)?, gdzie (jest)?, kiedy (jest)?

Przyszówek — odpowiada, jeśli potrafi, na pytania: jak (będzie)?, gdzie (będzie)?, kiedy (będzie)?

Przesówek — oczywiście, już wiadomo: jak (było)?, gdzie (było)?, kiedy (było)?

DĄB i SOSNA

Romantyk
powiedziałby:
*spleceni w uścisku
na lata.*

Psychodendrolog:
*z pozoru wroga miłość,
ale to nawet nie jedna
rodzina, te pnie łączy
tylko walka o dostęp
do światła.*

Ja: *I wspólna gleba.*

Terenoterapia

Szczególnie atrakcyjna widokowo, jak *in spe* widać na odbitce zdjęcia, trasa szlakiem parków — po terenie skrajnie płaskim (góry poczekają, w maju czas mają, by odtajać), z „mikroklimatem strefy okołoteżniowej”, do użytku całorocznego, w ciepłej porze miejscami atrakcyjnie bardziej polezalna.

Chodź, chodź — mówi mi zdjęcie: „Słoneczne polanki w Parku Zdrowia” czekają — i robi więcej. Świat jaki piękny poza okładkami!

Ale i na papierze klasy III mgli się, niczym zagadka w „Powiększeniu” Antonioniego, pełnia barw, zapewne rozgrzanych, jak domyślam, lekko schładzanych przez wiatr, który niesie ożywcze zapachy, muskając korę i testujący sprężystość listowia, a pod niebem niebieskim jasno, w trawie świeżej (lub na spalonej słońcem, co pozostaje grą

wyobraźni) leżą niespłoszeni sobą, pauzujący do woli spacerowicze — niemal niewidoczni, sekretni jak szyfry szarodruku.

28. Słoneczne polanki w Parku Zdrowia

Źródło: Irena Ponikowska, Kazimierz Marciniak, *Ciechocinek. Terenoterapia uzdrowskowa*, PWN, Warszawa–Poznań 1988 [*Trasa nr 16 Szlakiem Parków*, s. 112–114; zdjęcie: s. 113]

CYTATNIK / Arkana grafomanii

– 1

Czesław MIŁOSZ (1945)

Czym jest poezja, która nie ocala
Narodów ani ludzi?

– 2

Ryszard KRYNICKI (1981)

Czym jest poezja, co ocala?
Jedynie imiona, cienie
ludzi rzeczy?

– 3

Julia HARTWIG (2011)

Nie ratuje poezja ani też nie zbawia

jej oczy nigdy nie śpią rozwarte i we śnie
bezbronna wobec świata
z którego raz ucieka to znowu go szuka
by miłościę przyjmować i zadawać rany
Nie wiadomo
pamięci pragnąc czy też niepamięci

— 4

Marcin ŚWIETLICKI (2013)

Co to za poezja,
która nie ocala
ani człowieka,
ani robala.

—

Nic do oclenia na granicy światów...

BT nr 428 / aminizm [sic!] / 28 maja 2023 / słowa: max zweit; zdjęcia: dast
w Cytatniku trzy pierwsze fragm. wierszy za: Janusz Drzewucki, „Twórczość” 2012/1, s. 105

